

reus est, quæ tangit Regiam authoritatem, & quæ postular exemplarem, & solemnem animadvesio-
nem, si quis tam audacter, & potenter, ne dicam in-
verecunde, se gerat, ut regia præcepti contempnens,
authoritatem regiam, à Principe supremo sibi reser-
vata, usurpet, non secus, ac si titulos Principi reser-
vatos arrogaret sibi, aut regis ceremoniis uteretur,
quod olet; & sapit laesa maiestatis crimen, juxta tra-
dita ab Aymone Cravetta consil. 28, num. 2,

SUMMA SECTIONIS SEXTÆ.

1234 **F** Alia prorogatione, potest successor in officio
uti jurisdictione prorogata.

1235 Jurisdictione prorogata non transit in successorem, cum
sit contemplatione personæ.

1236 Prorogatio facta in Judicem non habentem suc-
cessorem, extinguitur, extinta ejus jurisdictione.

1237 Sententia lata in causa à Judice prorogata, ap-
pellatio interponitur ad Judicem superiorum pro-
rogari, non ad superiorem prorogantium, si sit
diversus.

Appellatio semper interponenda gradatim.

Si prorogatio facta in Judicem, à quo non potest ap-
pellari, non poterunt appellare prorogantes.

Si non potest appellari à Judice proprio prorogantium,
& potest appellari à prorogato, poterunt pro-
rogantes appellare à sententia prorogata.

1238 Prorogatus potest mandare exequitioni sententiam
adversus prorogantes, si potest sententiam suam
exequitioni mandare adversus subditos pro-
prios.

1239 Si jurisdictione Judicis talis est ut ad exequitionem
egar auxilio alterius jurisdictionis, prorogata
ejusdem jurisdictionis, eadem auxilio indigebit in
prorogata causa.

Prorogatio non immutat jurisdictionis naturam.
In Regno Castella, non possunt Ecclesiastici Judi-
ces sententias latas contra laicos subditos exe-
qui quoad personas, aut bona, nisi implorato
auxilio à secularibus.

Deciso 1. Episcopale, in fine, C. de Episcopali
audientia hodie cessat.

1240 Judex prorogatus compelli potest sententiam ferre,
si prorogationi consenserit.

1241 Judex prorogatus potest causam, in qua prorogatus
est, delegare, sicut catervas causas proprie-
jurisdictionis.

1242 Coram Judice prorogato sortitur quis forum legiti-
mum, & competens, tam in civilibus, quam in
criminalibus.

1243 Cum sortitur quis forum, ex sola prorogatione ante
litis contestationem potest à foro electo di-
scendere.

1244 Id locum habet etiam suo foro renunciare.

1245 Reus absens à loco Judicis prorogati non compelli-
tur in judicium venire in loco prorogationis.

1246 In foro prorogationis, deducta in judicium sola a-
ctione personali, reus absens conveniri non po-
test, etiam habet bona in eo loco.

1247 Attento iure communi potest reus citari à Judice
prorogato legitime.

1248 De jure Regni Castella virtute submissionis generalis
in quacumque Judicem, etiam cum renunciatio-
ne declinatoria non potest procedi ad exequitionem
contra remittitam, nisi reus sit praesens, vel
bona reperiantur in loco Judicis, coram quo peritur
exequia, quod limitatur, ut ibi.

1249 Cum forum prorogationis concurredit cum alio modo for-
tiendi forum, distinguendum est, an renuncie-
tur declinatoria, an non renuncieatur.

1250 Prorogatio concurrens cum alio foro, non renunciata
declinatoria, facit, ut non potest forum declinari;
sed Judex eo casu procedit, eodem modo, quo potest
Judex loci contractus: & hoc casu non potest peti
remissio rei à Judice loci, ubi est praesens.

Ubi non adest renunciatio declinatoria fori, non
potest ex contractu peti remissio rei ad locum
contractus.

1251 Ubi concurrunt forum legitimus, & forum proroga-
tionalis, & aajicitur renunciatio fori, Judex non

solum non potest declinari, sed potest etiam com-
pelle reum absensem coram se comparare, &
petere, à quo cumque Judice, remissionem rei,
ad suum tribunum.

In hoc casu limitatur regula generalis, in contra-
ctibus non esse locum remissioni.

1252 Clericus contrahens, extra locum domicilii, renun-
cians foro, sine sui superioris licentia, remitten-
dus est ad Judicem Ecclesiasticum loci contractus.

1253 Explicatur l. 20, tit. 21, lib. 4, recop. & proponuntur
quatuor exempla in ea contenta.

SECTIO SEXTA.

Qui sunt effectus prorogationis.

Primus effectus prorogationis est, ut facta in judicem
prorogatione, possit successor in officio eadem juris-
dictione prorogata uti. Ita sententia Paulus in d. l. 1. n. 3.

Cagnolus evn. 11. Barbosa art. 1. ex n. 169, vers. bis ita ex-
pli-
catis, cum n. 170, ff. de judicis, Socinus in d. c. signifi-
casi, n. 59, de force compet. Menchaca q. usfrequen. c. 14.

n. 23. & 24. Maranta in praxi, 4 p. dicta distinc. 12. n. 9.

Franciscus Marcus decif. 73, n. 10, 1. part. Decianus tract.
criminal. lib. 4. c. 23, num. 12. Ratio est, quoniam cum ex

parte Judicis ad prorogationem sit necessaria jurisdictione,
prorogatio semper videtur facta magis contemplatione ju-
risdictionis, quam personæ Judicis; quo sit, ut jurisdictione

prorogata transeat in successorem, argumento regulæ tex-
tus in cap. quoniam Abbas, 14. de offic. delegat. ubi omnes
notant, & in l. 47, in fine, tit. 18, par. 3, ubi Gregorius gloff. 8. Alexander in l. more, 5. num. 9, in fine, ff. de jurisdic-
tio. omn. Jud. Decianus tract. crim. lib. 4, cap. 25, num.

45. Everardus in locis legalibus, loco 122, a vi subrogatio-
nis, num. 3. & 4. Bovadilla lib. 2, politie. cap. 20, num. 39.

Probat ille textus, & Doctores isti, delegatione facta in
aliquem ratione, contemplatione, & nomine dignitatis,
transire in successorem dignitatis; idem igitur dicendum
est de prorogatione.

Limita tamen predictum primum effectum, si consti-
tit prorogationem factam fuisse contemplatione perso-
nae, habita ratione qualitatis ejus, videlicet scientiae, vel
integritatis, & ideo prorogatio facta fuerit sub nomine
proprio: nam tunc prorogatio non transibit in successo-
rem. Quia limitatio colligitur ex d. cap. quoniam Abbas,
camque tradit Speculator lib. 2, tit. de compet. Jud. adiunction. d. s. 1, num. 8. Cagnolus in d. l. 1, num. 12. Calefatus num. 20.

Barbosa art. 1, num. 171, ff. de judicis, & ad eum sensum
reducendus est Marianus in d. c. significasti, num. 59, vers.

primo casu, in fine, de force comp.

Secundus effectus est, qui colligitur ex hac limitatio-
ne primi, ut si prorogatio facta fuerit in Judicem, qui
successorem non habeat, ut in delegatum, & ejus jurisdictione
finiatur, quia fuerit revocata, ut in l. judicium solvitur,
ff. de judicis, vel aliter fuerit extincta, tunc etiam jurisdictione

prorogata expiret, & omnino cesseret. Ita sententia
Speculator lib. 2, tit. de compet. Jud. adiunction. d. s. 1, num. 9. Antonius Butrius in d. cap. P. & G. numer. 30, de offic. delegat.

Albericus in d. leg. 1, n. 10. Barbosa d. art. 1, n. 69, ff. de Ju-
dicis, Marianus in d. cap. significasti, n. 59, vers. secundo casu,
& vers. conclusio, Decianus tract. crim. lib. 4, dicto c. 23, n.

8. Ratio est, quia prorogatio jurisdictionis non dat, sed
præexistentem presupponit, & in ea fundatur, neque ejus
naturaliter immutat, aut alterat; accidentis autem destruitur
destructa substantia, & adficium corrut diruto fundamen-
to, & cum principalis causa non subsistit, accessoria per-
manere non possunt, l. cum principialis, 139, ff. de reg. iur. in
seco. accessorum, de reg. iur. in sexto.

Tertius effectus est, ut prorogatione facta, & senten-
tia lata in causa à Judice prorogato, appellatio sit inter-
ponenda ad superiorum Judicis prorogatum, ad quem or-
dinarii subditi ipsius prorogati appellare solent, non
autem ad Judicem superiorum prorogantium, si ille sit
diversus. Ita sententia Speculator ubi supra, num. 12. Marianus in d. c. significasti, n. 58. Ratio est, quoniam appellatio
semper est interponenda gradatim, l. precipimus, 32. Cod.
de appell. l. Imperatores, 21, ff. codem titulo, cap. diletti, 52.
de appellacionibus. Sed Judex superior appellantium, si est
diversus a superiori Judicis, à quo appellatum est, non
facit illi gradum, ergo ad illum non debet appellari.

Deinde, qui jurisdictione prorogata est eadem jurisdictione ordinarii. Deciso tamen d. leg.

Episcopale, in fine, hodie cessaret, cum Episcopi jam ha-

Disputatio II. Quæst. VIII. Sect. VI.

beant territorium, & familiam, etiam quoad tempora-
lia, cap. 1. de offic. ordin. c. cum contingat, 13. de foro com-
pet. & notat Barbosa ubi supra num. 33. Atque in sensu hu-
ius limitationis accipiendi suot juxta eam intelligendi, &
ad eam reducendi, Alexander in d. l. cum quedam, 19. in
princ. Iafo num. 5, ff. de jurisd. omn. Jud. Felymus in dict. c.
P. & G. num. 8, de offic. deleg. & in cap. postulasti, 14. num.
11, vers. contrarium sentit, de foro compet. Guido Papæ doc.
77. num. 4. Maranta in praxi, 4. part. dicto distinct. 12.
num. 19. & apertus omnibus loquutus Antonius de Mat-
thæis ubi supra numer. 77. dicto vers. sequitur præterea,
dum negat sententiam latam à Judice prorogato, pos-
se ab eodem exequitioni mandari; id enim ita demum
verum erit, si Judex prorogatus sententias latas inter
suos subditos ex jurisdictione propria non posset ex-
equitioni mandare.

Quintus effectus est, ut Judex prorogatus compelli possit, si semel prorogatione consensit, eamque expref-
se, aut tacite admisit, causam ad se per prorogationem delatam lata sententia definitiva terminare, sicut in ex-
teris causis, de quibus vi jurisdictionis propriæ sine pro-
rogatione cognoscit, l. de quare, 74. in princ. ff. de judicis,
l. Pretor, 13. & si post causam, ff. de vacat. & excu-
sat. mun. Probat ex textu in l. sancimus, 6. C. de advoca-
t. divers. jud. & in l. munerum, 18. & judic. ff. de muner.
& honor, juncto textu in l. 3. & tamesi, ff. de arbitri. Ita
sententia Speculator d. s. 1, num. 13, & 22. Antonius de Butrio
in d. c. P. & G. 40, num. 20, vers. requiritur tertio, Imola
in d. c. P. & G. 40, num. 20, vers. sequitur præterea, Guido Papæ doc.
77. num. 4, qui dicit hoc servari de stilo, Decianus tractat,
crim. l. 4. dicto cap. 23, num. 11. Capiblanco in prag-
matic. 8. part. 1. num. 104. de Baronibus. Ratio est, quia
jurisdictione ex prorogatione adquisita est ejusdem naturæ,
& eadem cum jurisdictione innata, propria, & natura-
li, ut modo dixi. Ergo si jurisdictione propria est idonea
ad exequendum suas sententias inter subditos, erit quo-
que potens, & sufficiens prorogata ad exequendas sen-
tentias inter prorogantes.

1238 Quartus effectus est, ut facta prorogatione, & lata
sententia à Judice prorogato, ipse idem, si jurisdictione ejus
inter subditos est talis nature, ut suas sententias possit
mandare exequitioni, possit eam etiam vi prorogationis
exequitioni mandare. Ita sententia Speculator lib. 2,
tit. de compet. Jud. adiunction. d. s. 1, num. 13. Antonius Bu-
trius in d. cap. P. & G. num. 30. Imola ex l. 130, de offic.
delegat. Marianus ubi supra num. 52. Alexander in l. à Divo
Pio §. sententiam Rome, num. 6, in fine, ff. de re judic. Decius
in l. cum quedam, 19. in princ. num. 7. Cagnolus n. 26, ff.
de jurisdictione omn. Judic. Barbosa in dicto l. art. 5. n. 29.
cum seqq. ff. de judicis, Antonius de Matthæis prorogatione
jurisd. num. 77, vers. sequitur præterea, Guido Papæ doc.
77. num. 4, qui dicit hoc servari de stilo, Decianus tractat,
crim. l. 4. dicto cap. 23, num. 11. Capiblanco in prag-
matic. 8. part. 1. num. 104. de Baronibus. Ratio est, quia
jurisdictione ex prorogatione adquisita est ejusdem naturæ,
in qua est prorogatus, nisi natura illius delegationem non
admittat. Ita sententia Speculator l. 1, tit. de compet. Judic.
adiunction. d. s. 1, num. 12, in fine, qui tamē exigit, ut lis sit
contestata, sed ante item etiam contestata, & indistincta.
Ere prorogati delegationem admitti, Socinus, in d. c. si-
gnificasti num. 50, postior ratione, & Abbas Panormitanus
conf. 6. n. 3, 1. par. Gamma dec. 222, n. 12. Decianus tract.
crim. l. 4. d. c. 23, n. 9. Barbosa in d. l. 1. art. 5. n. 2, ff. de jud.

Sextus effectus est, ut Judex prorogatus possit causam, in qua prorogatus est delegare, sicut posset causas propria
jurisdictionis. Ratio est, quia jurisdictione prorogata est
ejusdem rationis, & natura cum jurisdictione propria, &
præexistente, ut sibi dixi. Ergo si Judex potest delega-
re causas ad propriam jurisdictionem pertinentes, ut in l.
à Judice, 5. C. de judicis: poterit etiam delegare causam,
in qua est prorogatus, nisi natura illius delegationem non
admittat. Ita sententia Speculator l. 1, tit. de compet. Judic.
adiunction. d. s. 1, num. 12, in fine, qui tamē exigit, ut lis sit
contestata, sed ante item etiam contestata, & indistincta.
Ere prorogati delegationem admitti, Socinus, in d. c. si-
gnificasti num. 50, postior ratione, & Abbas Panormitanus
conf. 6. n. 3, 1. par. Gamma dec. 222, n. 12. Decianus tract.
crim. l. 4. d. c. 23, n. 9. Barbosa in d. l. 1. art. 5. n. 2, ff. de jud.

Septimus tandem effectus prorogationis est, ut possit
conveniri reus coram Judice prorogato, qui se submisit,
& coram eo forum competens, & legitimum sortiatur,
tam in civilibus, quam in criminalibus, ut ex hucusque
dictis constat; verum, ut iste effectus omnino explicetur,
oportet distinguere diversos casus, ut aperiatur, quid in
unoquoque servari debet.

Primus casus est, cum aliquis solum ex prorogatione
constituit sibi forum, & forum prorogationis non concur-
rit cum alio modo sortiendum forum. Exempli gratia, si duos
Averfani contentinent in Judicem Capuanum, vel duo
Toletani in Judicem Burgensem, vel Cordubensem. Quo
casu dicendum est sortiri illos forum apud Judicem proro-
gationis, verum data alterius præsentia ante lius con-
testationem, vel alium actum, quo se Judici prorogato
subjiciens reddant prorogationem irrevocabilem, posse
a foro electo resilire, & à Judice prorogato recedere,
ut constat ex dictis supra sect. 2, ex n. 1003, cum seq.
ad n. 1011. & n. 1029, cum seqq.

Quam resolutionem ampliabis, ut similiter locum
habeat, sive quis renunciavit suo foro, seu exceptioni
declinatoria fori, (quod idem est,) sive non renun-
ciaverit, ut constat ex dictis supra num. 1047. & 1049.
& 1050, juncto n. 154.

Verum ea resolutione limitanda est primo, ut non pro-
cedat, si reus sit absens à loco, cui præfectus est Judex
prorogatus; nam tunc, etiam non data præsentia non
poterit conveniri in loco prorogationis, ut compellatur
in judicium venire. Ratio est, quoniam iste forum proro-
gationis, qui ex voluntate partium conformi resultat, non
est efficacior, quam forum contractus: imo cum sit maxi-
me similius, minus est efficax, tum quoniam provenit ex
pacto nudo, quod infirmius est contractu, tum quoniam
potest revocari præsentia

d. l. si convenierit, cum ibi noratis, ff. de juris. omni. jud. quod non potest forus contractus, qui firmus est, & irrevocabilis ab initio. At in foro contractus contrahens conveni non potest, nisi ibi inveniatur, ut dixi supra, q. 4. n. 218. cum seqq. Ergo neque in foro submissionis, seu prorogationis. Quod statuit aperte d. l. 20. in fine, tit. 21. l. 4. recop. versc. otroſi mandamus, & animadvertisit Corvaruv. in pratic. c. 10. num. 6. vers. 11. ex his, & ego notavi dicto n. 1054.

1246. Limita secundo, ut in foro submissionis, seu prorogationis solius, si deducatur in judicium sola actio personalis, & non realis rens absens conveniri non possit, etiam si habeat bona in loco subditio Judicii prorogato. Ratio est, quia existentia bonorum nullum effectum habet nisi actio, qua agitur. & que in judicium deducitur, realis sit: quare idem prorsus dicendum est actione personali mota, & reo absente, sive bona sint, sive non sint in territorio judicii, ut animadvertisit supra dicto num. 1054. ut videlicet reus absens non possit cogi venire ad judicium.

1247. Attento tamen iure communi existimo virtute hujus pacti posse reum instanti actore citari legitime à quoconque Judice; in quem fuerit consensum, cum ipso iure censetur facta prorogatio, ut dixi numero 1029. Quia citatione facta non excludetur reus ab allegatione declinatoria; verum si eam omittat, & se conveniri patiat, aut contumax fuerit, ea impropria contumacia, quae incurrit ex citatione facta à Judice loci contractus, juxta dicta supra question. 4. num. 221. potest iudex qui cum legitime citavit, procedere propria auctoritate admissionem in possessionem bonorum, quae reus habet in districtu prorogati; in possessionem vero eorum, quae haberunt extra districtum per literas hortatoriales, eodem prorsus modo, & sub eisdem conditionibus, & limitationibus, quibus dictum est de Judice loci contractus, dicta quest. 4. ex num. 220. quasi iudex prorogatus esset Judex loci contractus, solum ab eo diffringans, quod coram Judice loci contractus, non potest reus opponere declinatoria; potest vero ea opposita subterfugere judicium prorogati.

1248. De iure vero Regni Castella crederem hoc correctum esse in d. l. 20. tit. 21. l. 4. recop. Nam virtute submissionis generalis in quemque Judicem, adiecta etiam renunciatione declinatoriae fori, quae neque maiorem vim habet in hoc casu, quam ipsa prorogatio, neque alium habet effectum, ut dixi supra n. 1047. & 1049. non potest procedi ad exequitionem instrumenti guarentigiani contra reum petitanum à Judicibus inferioribus, nisi vel reus ipso personaliter, vel bona ejus repertiarunt in loco subditio Judicii, coram que petitur exequio; atque ita neque per requisitorias, ille Judex poterit decernere exequitionem, vel missione in possessionem, & eas per alterum fieri mandare, ut constat ex d. l. 20. Quod tamen in Judicibus superioribus Curia, seu Alcaldis, limitat praedicta lex in principio; quos ex sola prorogatione cum renunciatione fori factos Judices, decernit posse facere exequitionem per requisitorias contra reos absentes, & bona extra districtum, & eos petere ad se remitti, ut paulo post in fine hujus sectionis repetemus. Hac quod attinet ad primum casum.

1249. Secundus casus principalis est cum foris prorogationis concurredit, cum alio modo sortiendi forum, veluti cum foro contractus, rei sita, hereditis, vel privilegiis: sub quo rursus comprehenduntur alii duo. Autem litigantes simpliciter, contenti in Judicem, & non renunciaverunt exceptio declinatoriae fori, & l. si convenierit, ff. de juris. omni. jud. aut contenti in illum Judicem contractus, rei sita privilegiis, &c. renunciantes praedicta l. si convenierit, supra num. 21.

Amplianda autem est hac resolutio, ut procedat, et iam si Clericus contrahens extra locum domicili, renunciaverit foro sine sui superioris licentia; nam ex vi hujus renunciationis remittendus est ad Judicem Ecclesiasticum loci contractus, ut supra tetigi, num. 1083. & docuit Barbofa in d. l. 1. art. 3. num. 223. quem sequutus est Capiblanus in d. pragm. 8. par. 2. dicta num. 153. de Baronibus. Ratio est, quia renunciatione ista non dat forum, sed corroborat forum contractus à iure constitutum, in d. c. dilecti, de foro compet.

Has resolutiones confirmat, & continet aperte, si 1253 recte intelligatur d. l. 20. tit. 21. lib. 4. recop. quae tota eo tendit, ut eum forus prorogationis constitutur seorsim ab aliis, etiam cum renunciatione proprii fori, Judex pro-

cite contractui ipsi inerat, nihil operetur; lege hac verba, 3. ff. de delegat. 1. ubi Doctores, Duennas regula 285. litera E. Quare praedictus Judex poterit citare eum sine metu declinatoriae fori, poterit decernere missiōnem in possessionem bonorum absentis, si se defensurus non comparuerit; sed non poterit petere à Judice loci, ubi reus adest, ut eum ad se remittat, ut dixi dicto num. 220. ex textu celebri in cap. Romana, §. contrahentes, de foro compet. in sexto, cum numeris sequentibus. Nam ut contrahens in loco contractus conveniatur praecise, & cogatur ad judicium venire, necessaria est ejus praesentia, ut dixi dicta question. 4. num. 218. & sic ubi non adest renunciatio, non potest ex contractu petri remissio rei ad locum contractus, ut adnotavit Corvaruvias in praticis, c. 10. n. 6. versc. undecimo ex his, Tusci litera F. conclus. 442. num. 11. & plane sentiunt omnes, qui ad effectum remissionis postulant fori renunciationem, quos statim numero sequenti referemus, & indicat d. l. 10. infinit. 21. l. 4. recop. quae etiam ad effectum, ut procedat Judex contractus contra absentem, requirit renunciationem proprii fori.

Secundo casu dicendum est ubi cum foro legitimò contruitur forus prorogationis, & adiectur renunciatio fori & dicta leg. si convenierit, effectum esse non solum, ut Judex prorogatus non possit declinari, sed etiam ut possit compellere reum absentem coram se compareare, & personaliter sistere, petereque à quoconque Judice per literas oratorias, seu requisitorias, ut eum ad se remittat, & Judex requisitus obsequi teneatur, limitata generali regula, in contractibus non esse locum remissionis, de qua dixi dicta question. 4. num. 218. referens pto ea plurimos Doctores. Esse vero in hoc casu celeberrimam ejus limitationem dixi num. 219. ubi remisi ad hunc locum maiorem ejus declarationem. Tradit autem hanc limitationem Gloffā celebris, & singularis in l. 1. verbo, pro non dato, cum scholzio sequenti, ff. si quis in ius vocat, non ierit. Quam approbantibz Bartolus num. 3. Albericus num. 2. qui dicit approbatibz esse usu iudiciorum Baldus num. 5. Paulus n. 11. & 12. Romanus num. 5. Socinus num. 15. Alexander num. 6. cum seqg. Iaso num. 9. Orofcius num. 6. qui ait esse sententiam in scholis, & judiciis receptissimam, quamvis eam reprobent Angelus num. 3. & Fulgosius num. 3. & 4. Sed communem Gloffā opinionem, prater dictos sequuti sunt Panormitanus in c. 1. n. 23. de jud. Marianus in c. dilecti, n. 32. de foro competenti, idem Romanus singular. 283. regula est, idem Socinus reg. 416. fallent. 1. & reg. 417. fallent. 1. alias l. R. reg. 5. & 6. in fallent. 1. Bernardus Diaz reg. 642. remissio, fallent. 1. Dicetus in dicto cap. 1. lectur. num. 165. & 166. de judicis, Ripa ibi num. 65. Felymus n. 6. vers. ubi renunciatum est, Alciatus num. 33. vers. fallit etiam, Corvaruvias in praticis, c. 10. num. 5. versc. 5. hinc, & versc. sexto subdeducitur, Menchaca queſt. usſrequent. cap. 52. numer. 4. Aviles in cap. 27. Pratorum, verb. enreguon. num. 19. Avendanus titul. de las exceptiones, num. 9. versc. item. d. clausula poterit, Azevedus in l. 1. num. 54. & in dicta l. 20. n. 14. & 15. cum seqg. tit. 21. lib. 4. recop. Gutierrez de jure, qui cum libere aetate facere non potest, dicit facere se eo modo, quo potest.

6. Secunda sententia negativa, & ejus Authorē. 7. L. Praefatis, §. Praes., ff. si certum peratur, exponitur, & num. 8. 9. Leges Caffello quoad prohibitionem munerum strictiores sunt, quam leges juris civilis, & canonici. 10. Qui accipit a subditis id, quod non estimatur pecunia, non violat leges Caffelle. 11. Muri datio non est pecunia estimabilis. Usura omni iure est illicita.

12. Error est in fide usuras esse licitas. Leges, & statuta permittentia usuras abrogata esse iure canonico, cui standum est. 13. Muri acceptio non est Judicibus prohibita. Sed Judex, qui recipit mutuum pecuniam sine usuris à subditis, ex illa gratuita receptione sentit commodum, & compendium, l. quin etiam, 2. ff. de calumniator. Ergo iste Judex censeri debet corruptus. Confirmatur quia ob eandem rationem censetur calumniator, qui ut alicui negotio faciat, vel non faciat, recipit gratis jam pecuniam mutuum, d. l. quin etiam, quoniam inquam, vetitum est accipere pecuniam hac de causa, vel aliquid pro pecunia, sentireque ex hoc quoquo modo aliquid compendii, l. 1. l. & generalitate, 3. in princ. ff. de calumniator.

Secondo, eandem sententiam videretur expresse probare textus in l. quisquis, 16. C. si cert. pet. juxta interpretationem Baldi ibi, in qua is, qui dederit Judici mutuant pecu-

Disputatio III.

prorogatus nihil possit officere nisi reo presente, aut ejus bonis constitutis in territorio, & districtu suo: cum vero forus prorogationis superadditur foro alioqui competenti, & cum eo conjungitur adiecta renunciatione proprii fori, possit Judex prorogatus procedere adversus reum absentem, & bona ejus extra districtum sita, per requisitorias; adversus presentem vero, & bona in districtu inventa, autoritate propria. Idque statuit praedicta lex praepositis quatuor exemplis. Primo de submissione facta in Judices Curia, quos vocamus, Alcaldes de Corte. Secundo de submissione facta in Praesidem, & Auditores Regiarum Cancellariarum, aut aliorum Regni Auditoriorum. Tertio de submissione facta in Judices Provinciarum, quos vocant, Alcaldes de Adelantamientos. Quarto de submissione facta in ceteros Judices Regni ordinarios. Dum tamen ad inductionem præsupponatur, districtum tam Regii Consilii, quam Regiorum Auditoriorum, atque item judicium de los Adelantamientos, quod causa prima instantia, est distantiā quinque leucarum in giro à loco auditorii, l. 21. tit. 5. l. 4. tit. 7. l. 2. recop. l. 17. 24. 27. 31. tit. 4. l. 3. recop. Verum praedicta resolutio, ut Judex ex sola prorogatione nihil possit officere contra reum absentem, cum simul absunt bona à suo districtu, ex praedicta lege limitanda decernitur in primo illo ex propensis casibus, seu exemplis, quo submissio prorogatio facta est in Judices Curia, seu Alcaldes de Corte, cum renunciatione fori. Nam isti Judices constituti ex sola prorogatione possunt contra reum absentem, & bona extra districtum mittere literas requisitorias, & petere reum ad se remitti, & causam excepcionis prolatā addicōnis sententia definire, & terminare, ut recte explicat Azevedus in dicta leg. 20. Ratio autem hujus limitationis non alia esse potest, nisi quod Rex voluerit illis majoribus Judicibus, majorem auctoritatem, & potestatem tribuere, quam ceteris ordinariis inferioribus, dum eorum iuridicio prorogatur. Ex quo habes effectus prorogationis facta ex re renunciatione, & prorogationis facta cum renunciatione, quando est separata ab aliis foris, & ejusdem prorogationis cum conjungitur cum aliis foris. Haec enim dictum sit de foro prorogationis, & tota ista prolixa disputatione; qua ut mihi, & multo stet tempore, & maximo labore, ita optarem, ut cedat in proximorum magnam utilitatem, & publicam, majoremque Dei optimi maximi honorem, & gloriam, Neapol. 8. Januarii die, anno 1629.

SUMMA DISPUTATIONIS TERCIÆ.

1. Judicibus non licet negotiari cum subditis.

Autum accipere non est negotiari.

2. Sententia prima, Judicem accipientem mutuum incurrere crimen repetundarum.

3. Qui accipit mutuum, accipit à subditis compensandum.

4. Et est venditor legum, & Provincia.

5. Praefudit fraudem facere legi, qui cum libere aetate facere non potest, dicit facere se eo modo, quo potest.

6. Secunda sententia negativa, & ejus Authorē.

7. L. Praefatis, §. Praes., ff. si certum peratur, exponitur, & num. 8.

9. Leges Caffello quoad prohibitionem munerum strictiores sunt, quam leges juris civilis, & canonici.

10. Qui accipit à subditis id, quod non estimatur pecunia, non violat leges Caffelle.

11. Muri datio non est pecunia estimabilis.

Usura omni iure est illicita.

12. Error est in fide usuras esse licitas.

Leges, & statuta permittentia usuras abrogata esse iure canonico, cui standum est.

13. Muri acceptio non est Judicibus prohibita.

Sed Judex, qui recipit mutuum pecuniam sine usuris à subditis, ex illa gratuita receptione sentit commodum, & compendium, l. quin etiam, 2. ff. de calumniator. Ergo iste Judex censeri debet corruptus. Confirmatur quia ob eandem rationem censetur calumniator, qui ut alicui negotio faciat, vel non faciat, recipit gratis jam pecuniam mutuum, d. l. quin etiam, quoniam inquam, vetitum est accipere pecuniam hac de causa, vel aliquid pro pecunia, sentireque ex hoc quoquo modo aliquid compendii, l. 1. l. & generalitate, 3. in princ. ff. de calumniator.

Secondo, eandem sententiam videretur expresse probare textus in l. quisquis, 16. C. si cert. pet. juxta interpretationem Baldi ibi, in qua is, qui dederit Judici mutuant pecu-